

A Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta a REACH-rendeletet. A fellebbezőnek továbbra is az a véleménye, hogy a REACH-rendeletet *ultra vires* fogadták el, mivel i. az ECHA nem jogosult arra, hogy valamely DEHP anyagnak a REACH-rendelet 57. cikkének c) pontja szerinti, már létező azonosítását ezen anyagnak az említett rendelet 57. cikkének f) pontja szerinti új azonosításával egészítse ki; ii. a REACH-határozat elfogadását jogellenes eljárás előzte meg; valamint iii. a REACH-határozat megkerüli az endokrin rendszert károsító anyagok azonosítására szolgáló, általánosan kötelező/harmonizált feltételek elfogadására irányuló, a Tanács és az Európai Parlament által megállapított, jogilag kötelező eljárást.

2) A Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta a jogbiztonság elvét

Mivel i. a REACH-határozat kétértelmű, pontatlan és kiszámíthatatlan joghelyzetet teremtett, ami megakadályozza a fellebbezőt abban, hogy megismerhesse a számára előírt kötelezettségek pontos terjedelmét; ii. nem léteznek az endokrin rendszert károsító anyagok azonosítására szolgáló általánosan kötelező/harmonizált feltételek; iii. az ECHA nem jogosult arra, hogy valamely DEHP anyagnak a REACH-rendelet 57. cikkének c) pontja szerinti, már létező azonosítását ezen anyagnak az említett rendelet 57. cikkének f) pontja szerinti új azonosításával egészítse ki, a Törvényszék így tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a REACH-határozat nem ellentétes a jogbiztonság elvével.

3) A Törvényszék az uniós szervek és intézmények határozatainak bírósági felülvizsgálatára vonatkozó követelményekkel ellentétesen vizsgálta felül a REACH-határozatot, továbbá elferdítette a tényeket és a bizonyítékokat.

4) A fent említett szabálytalanságok folytán a Törvényszék megsértette a fellebbező jogait, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában kimondott elveket, különösen a tisztességes eljáráshoz való jogot, a tulajdon zavartalan élvezetének jogát és a jogbiztonság elvét.

2017. július 14-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Írország

(C-427/17. sz. ügy)

(2017/C 293/29)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: K. Mifsud-Bonnici és E. Manhaeve meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy Írország nem teljesítette a 91/271/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, valamint I. mellékletének A. szakaszából és 1. lábjegyzetéből eredő kötelezettségeit, mivel 14 agglomeráció tekintetében nem biztosította, hogy a települési szennyvizet és az esővizet összegyűjtő kombinált rendszerben összegyűlt vizet a települési szennyvíz kezeléséről szóló 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ követelményeivel összhangban felfogják és kezelés céljából elvezessék;
- állapítsa meg, hogy Írország nem teljesítette a 91/271/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének az irányelv 10. cikkében és I. mellékletének B. szakaszában foglalt követelményekkel összefüggésben értelmezett (1) és (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel 25 agglomeráció tekintetében nem biztosította a másodlagos vagy azzal egyenértékű kezelést, és nem szolgáltatott kellő bizonyítékot annak alátámasztására, hogy e tekintetben megfelel a 91/271/EGK irányelvnek;
- állapítsa meg, hogy Írország nem teljesítette a 91/271/EGK tanácsi irányelv 5. cikkének az irányelv 10. cikkében és I. mellékletének B. szakaszában foglalt követelményekkel összefüggésben értelmezett (2) és (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, mivel 21 agglomeráció tekintetében nem biztosította, hogy a gyűjtőrendszerbe beérkező települési szennyvizet az érzékeny területekre való elvezetést megelőzően a 91/271/EGK tanácsi irányelv 4. cikkében leírt eljárásnál szigorúbb követelményeket kielégítő kezelésnek vessék alá, az I. melléklet B. szakaszában foglalt követelményekkel összhangban;

- állapítsa meg, hogy Írország nem teljesítette a 91/271/EGK tanácsi irányelv 12. cikkéből eredő kötelezettségeit, mivel Arklow (IEAG_547) és Castlebridge (IEAG_515) agglomeráció tekintetében nem gondoskodott arról, hogy a települési szennyvíztisztító telepekről a szennyvíz vizekbe történő kibocsátására előzetes szabályozás és/vagy egyedi engedélyezés vonatkozzék;
- Írországot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 91/271/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a bizonyos méretet meghaladó agglomerációk rendelkezzenek a települési szennyvizet összegyűjtő rendszerekkel. Ha valamely tagállam úgy határoz, hogy a települési szennyvíz és az elfolyó csapadékvíz tekintetében közös összegyűjtő és kezelő rendszert működtet, akkor e rendszert úgy kell létrehozni, hogy az biztosítsa az összegyűjtött víz tárolását és kezelését, figyelembe véve az időjárási helyzetet és az évszakoktól függő változásokat. Az irányelv 15. cikke alapján a 7. és 8. jelentéstételi időszak során megküldött adatok, valamint a pert megelőző eljárásban Írországgal folytatott megbeszélések alapján a Bizottság azon a véleményen van, hogy Írország 14 agglomeráció tekintetében – a gyűjtőrendszer hiánya vagy a túlzott kifolyások miatt – nem teljesíti e kötelezettséget.

A 91/271/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (1) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy a bizonyos méretet meghaladó agglomerációk esetében a települési szennyvizet a vízbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek vagy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá. Ezenfelül az irányelv 4. cikkének (3) bekezdése annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy a települési szennyvíztisztító telepekről kifolyó víz megfeleljen az irányelv I. mellékletének B. szakaszában foglalt követelményeknek. Az Írország által megküldött adatok értékelését követően a Bizottság úgy véli, hogy Írország 25 agglomeráció tekintetében nem teljesíti a 4. cikkben foglalt követelményeket, mivel nem áll rendelkezésre tisztító telep, vagy a meglévő tisztító telep nem alkalmas az általa kiszolgált agglomerációk teljes terhelésének kezelésére, továbbá mert nem felelnek meg az I. melléklet B. szakaszában foglalt normáknak vagy az irányelv 3. cikkének.

A 91/271/EGK tanácsi irányelv 5. cikke emellett arra kötelezi a tagállamokat, hogy jelöljék ki az érzékeny területeket, valamint hogy az ilyen területekre vizet elvezető, bizonyos méretet meghaladó agglomerációkat a 4. cikkben leírt eljárásnál szigorúbb követelményeket kielégítő kezelésnek vessék alá, az I. melléklet B. szakaszában foglalt követelményekkel összhangban. Az Írország által megküldött adatok értékelését követően a Bizottság úgy véli, hogy Írország 21 agglomeráció vonatkozásában nem alkalmazta megfelelően az irányelv 5. cikkét.

A 91/271/EGK tanácsi irányelv 12. cikke előírja, hogy az eljárásra jogosult hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a települési szennyvíztisztító telepekről a szennyvíz vizekbe történő kibocsátására előzetes szabályozás és/vagy egyedi engedélyezés vonatkozzék. Az Írország által megküldött adatok értékelését követően a Bizottság úgy véli, hogy Írország nem felelt meg az irányelv 12. cikkéből eredő követelményeknek 2 olyan agglomeráció tekintetében, amelyekben a tisztító telepek érvényes engedély nélkül működnek.

(¹) HL 1991. L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-744/14. sz., Meta Group kontra Bizottság ügyben 2017. május 4-én hozott ítélete ellen a Meta Group Srl által 2017. július 15-én benyújtott fellebbezés

(C-428/17. P. sz. ügy)

(2017/C 293/30)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Meta Group Srl (képviselő: A. Formica ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- helyezze hatályon kívül és/vagy változtassa meg a T-744/14. sz., Meta Group kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet, amennyiben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és amennyiben az ítélet megalapozatlan;